

Халявко Микола Петрович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець із хімотології
і трибології мастильних
матеріалів

Народився 6 лютого 1941 р. у с. Новоолександропіль Синельниківського району Дніпропетровської області.

У 1964 р. із відзнакою закінчив Запорізький машинобудівний інститут, а в 1973 р. — аспірантуру Української сільськогосподарської академії. Захистив кандидатську дисертацію на тему «Дослідження протизносних властивостей пластичних мастил у підшипниках сільськогосподарських машин».

Після завершення навчання у виші М. П. Халявко працював інженером-конструктором та інженером-дослідником у відділі головного конструктора (дослідницькій лабораторії) Дніпропетровського заводу пресів. Тут він почав проводити досліді з надійності гідравлічних систем пресів. Із 1973 до 1982 р. обіймав посади старшого наукового співробітника, завідувача лабораторії випробувань пластичних мастильних матеріалів у ВДІПКнафтохім (згодом — НВО «Масма», м. Київ).

У 1982 р. Микола Петрович очолив Київське відділення ЦНДІТЕНафтохім, а в 1994 р. заснував державний інститут

«УкрНДІнафтогазінформ», керівником якого був протягом 12 років. З 1997 р. — віце-президент Всеукраїнської асоціації працівників і ветеранів нафтопереробної та нафтохімічної промисловості «Нафтохімік України».

М. П. Халявко розвинув концепцію ресурсоенергозаощадження з погляду трибології і хімотології, брав активну участь у створенні програми «Нафта і газ України до 2010 р.». Він приділяв багато уваги техніко-економічним дослідженням, удосконаленню організації управління з урахуванням сучасних проблем стратегії розвитку, модернізації і реконструкції нафтопереробної галузі.

Микола Петрович обіймав відповідальні посади у громадських та адміністративних установах. Він долучався до наукових конгресів і конференцій світового значення, організації і проведення технічних виставок у Польщі (1982) і США (1988). З 1994 р. є головою оргкомітету щорічної міжнародної конференції «Ресурсоенергозбереження в ринкових умовах».

Микола Халявко зробив вагомий внесок у розвиток трибології та хімотології пластичних мастил. Є автором близько 250 наукових праць і винаходів, присвячених розробці методик досліджень мастильних матеріалів, хімотології та трибології, організації їх впровадження, проблемам ресурсу енергозбереження. Результати його наукових досліджень впроваджені в різних галузях народного господарства: нафтогазовій і нафтохімічній промисловості, сільськогосподарському, загальному, авіаційному та космічному машинобудуванні, автомобілебудуванні, оборонному комплексі.

Він — почесний професор Міжнародної кадрової академії. Нагороджений орденами Дружби народів, «Знак Пошани», медалями, дипломами і почесними грамотами. Микола Петрович — заслужений діяч науки і техніки України, ветеран праці, почесний нафтохімік.

Хандога Тимофій Прокопович

Інженер-будівельник,
фахівець у сфері газифікації і
газопостачання, управлінець

Народився 22 червня 1909 р. у с. Бондарівка Сосницького району Чернігівської області.

У 1934 р. Т. П. Хандога закінчив Київський політехнічний інститут, де опанував фах «Будівництво й архітектура», і до 1941 р. працював на будівництві Київського верстатобудівного заводу.

З перших днів Другої світової війни воював у інженерних військах, де пройшов шлях від командира роти до помічника начальника штабу інженерних військ 46 армії II та III Українських фронтів. За вміле командування та особистий подвиг під час форсування Дніпра йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

У післявоєнні роки Тимофій Прокопович працював у наркоматі будівництва СРСР. З 1946 до 1949 р. обіймав посади головного інженера, заступника начальника Головного каналу, а протягом 1949–1957 рр., після ліквідації міністерства, — начальника Головазу Міністерства житлово-комунального

господарства Української РСР. Упродовж наступних трьох років був заступником начальника Головного центрального управління Міністерства будівництва УРСР. Після відновлення Мінжитлокомунгоспу УРСР у 1960р. він знову очолив Головазу, де працював до виходу на пенсію у 1974 р.

З 1949 р. протягом 14 років представляв інтереси України у сфері газифікації та газопостачання в одному з комітетів ЄЕК ООН.

Тимофій Прокопович стояв біля джерел вітчизняної газифікації, формував принципи технічної та економічної політики у газовій галузі України. Під його безпосереднім керівництвом здійснювалася масштабна газифікація населених пунктів України. Базою для цього стало введення в експлуатацію Дашавського та Шебелинського газових родовищ, спорудження низки магістральних газопроводів. Так протягом 1960–1975 рр. протяжність розподільних мереж збільшилася майже всемеро, а газифікованих квартир — більш ніж у десять разів. За рівнем газифікації Україна посіла чільне місце серед інших республік колишнього СРСР.

Т. П. Хандога приділяв велику увагу ефективному використанню газу. Він розробив і запровадив високоефективний алгоритм споживання газу населенням і комунально-побутовою сферою залежно від температури довкілля. Підготував 12 публікацій, присвячених актуальним питанням оптимізації системи газопостачання.

Нагороджений орденами Леніна, Червоної Зірки, Вітчизняної війни, Богдана Хмельницького, Трудового Червоного Прапора, медалями «Золота зірка», «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта», «За звільнення Белграда», «За взяття Відня», грамотою Президії Верховної Ради Української РСР.

Помер 28 грудня 2004 р.